

DE VISSSENDE VERZAMELAAR is het officiële orgaan van de Vereniging Hengelsport Verzamelaars, opgericht in 1993.[PRIVATE }

Versijnt 2 maal per jaar.

Jaarcontributie VHV: f 25,- per jaar.

Jaarcontributie buitenland: f 25,- per jaar.

Girorekening VHV: 6733842, t.n.v. H.M. Verswijveren.

Adres: Prinsenhove 66, Middelburg.

Opzeggingen van het lidmaatschap vóór 1 december schriftelijk bij de secretaris van de vereniging.

Het bestuur van de VHV bestaat uit:

Voorzitter en penningmeester: Joep Foppele, Feantersdijk 139/4F, 9264 TN Eernewoude,
tel.: 0511 - 539734.

Secretaris: Herman Verswijveren, Prinsenhove 66, 4336 HC Middelburg,
tel. + fax.: 0118 - 615818

Redacteur verenigingsorgaan: Kees Ketting, Biesboschlaan 20, 5691 LE Son,
tel. + fax.: 0499 - 474393.

Leden: Erik van den Berg, tel.: 073 - 5213097
Yvan Bonnevalle, tel.: 070 - 5119017.
Iwan Garay, tel.: 040 - 2416176.
Arie Saueressig, tel.: 0320 - 288085.
Jeroen van Boxtel, tel.: 0182 - 381390

Behoudens uitzondering door de wet gesteld, mag zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgeefster van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem (hen) op te treden, niets uit deze uitgave worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of anderszins, hetgeen ook van toepassing is op de gehele of gedeeltelijke bewerking.

EMPEL FOREVER...

We zijn trots op (en blij over) onze unieke EUROBEURS, die zusterverenigingen in andere landen ons benijden. Maar onze gezellige EMPEL-BEURS zouden we voor geen geld willen missen! Met veel pijn en dito moeite hebben we in 'De Lachende Vis' de laatste keer liefst 60 tafels kunnen plaatsen. Daarmee is echter het plafond bereikt, hetgeen betekent dat we iedere keer mensen die graag een tafel willen huren teleur moeten stellen.

Hoe dan ook, het is in Empel altijd gezellig, en ook overzichtelijk. Na enkele malen te zijn rondgedrenteld, heb je zowat alles wat wordt aangeboden op je gemak kunnen bekijken (en eveneens heb je prijzen en de staat van het geoffreerde vergeleken).

Daarna is er plenty tijd over om op de praattoer te gaan, want verzamelen is weliswaar leuk, maar praten erover niet minder. Daar de deuren van 'De Lachende Vis' ditmaal iets na achten opengingen, werd tot onze niet geringe verbazing op het parkeerterrein met open bagagekleppen al druk gehandeld.

OUDE BEKENDEN

Onze indruk na de eerste ronde was overigens dat we het merendeel van het aangeboden al eens eerder hadden gezien...

Het wekt dan ook geen verbazing dat de verkoop bij sommigen ietwat tegenviel. Wij denken dat de gemiddelde verzamelaar (uw buurman dus) meer uitgeeft dan hij aan verkoop binnenkrijgt. Waar blijft het geld dan?

Bij degenen die alleen maar VERkopen en niets voor zichzelf AANkopen! Deze tendens lijkt langzaam te groeien. Doch écht Engelse toestanden zullen wij in de Lage Landen gelukkig niet krijgen (vermoeden we).

In Engeland is een aantal handelaren echt schatrijk geworden dankzij de handel in antieke hengelsportmaterialen...

Tot besluit nog enkele huishoudelijke mededelingen en data.

EUROBEURS: Eindhoven, 30 oktober 1999 (opening voor standhouders precies om 07.00 uur). Sluiting om 15.00 uur. En nogmaals: iedere tafelhuurder wordt weliswaar beleefd doch zeer dringend verzocht om gratis "iets" te geven voor de veiling.

EUROBEURS 2000: 28 oktober, en EUROBEURS 2001 (jaja!): laatste zaterdag in oktober.

EMPEL: 8 april 2000, en 2001: de derde zaterdag in april. Zaal voor tafelhuurders open om 08.00 uur.

RESERVERINGEN VIA DE SECRETARIS!

Iwan Garay

STANDHOUDERS KUNNEN VEEL MEER VERKOPEN

Als fervent VHV-lid en fanatiek bezoeker van onze beurzen (ik schat dat ik tot nu toe slechts éénmaal verstek liet gaan, wegens een verjaarsvisite), moet het me van het hart dat ik de lentebeurs in Oud-Empel, afgelopen april, één van de gezelligste vond die ik tot nu toe heb bezocht, het grandioze Euro-gebeuren meegerekend.

Er heerste in 'De Lachende Vis' een puike stemming, een lekker gezellig sfeertje, zo van "wij-zijn-heren-en-dames-met-dezelfde-hobby-onder-elkaar".

Misschien speelde het fraaie lenteweer, de duidelijke aanrijdroutes van Eric v.d. Berg (dank!) en het gevarieerde en indrukwekkende aanbod (er kon volgens mij geen tafel meer bij) ook wel een handje mee, wie zal het zeggen? Ik kreeg bovendien de indruk dat er druk werd geruild en gehandeld en behoorlijk werd verkocht en dat heel wat bezoekers/leden daardoor huiswaarts keerden met nieuwe schatten voor hun verzameling en/of met een dikkere portefeuille dan 's morgens vroeg.

KLETSIKA?

In de wandelgangen viel te beluisteren dat alleen enkele grotere standhouders die zo te zien de verkoop van verzamelbaar gerei min of meer als beroep uitoefenen, klaagden over gebrek aan kopers. Kijk, en dat kan ik me goed voorstellen. Hun prijzen liggen naar mijn mening veelal te hoog. Iemand die iets wil kopen snuffelt gewoonlijk - dat is tenminste de ervaring van mij en mijn eveneens verzamelende vriend (die ook altijd meekomt, nee, we collectioneren gelukkig niet hetzelfde!) - altijd eerst nog even langs alle andere stands, om te zien of wat hij zoekt dan wel begeert misschien elders tegen een lagere prijs wordt aangeboden. Dit bleek in april meerdere malen het geval te zijn. Dus standhouders: vraag reële prijzen en uw omzetten zullen stijgen.

EN: WAAROM WORDEN ER ZO TE ZIEN TOCH ZO HEEL ZELDEN ZAKEN G E R U I L D?

SIMPEL

Wat ook steeds weer opvalt is het feit dat men het kopers in spe domweg moeilijk maakt. Materiaal-aanbieders denken niet na bij het uitstellen van hun waar, verplaatsen zich in gedachten niet in hun kopers. Kijk eens naar de meeste boek-aanbieders! Je draait je nek krom (en om en om) om achter de titels te komen, domweg omdat de verkopers zelden de toch zo kleine moeite nemen de ruggen leesbaar te etaleren. Er bleken zelfs verkopers te zijn die boeken in losse stapeltjes aanboden. Maar de onderste exemplaren konden daardoor slechts worden gespecteerd door een lenige aan body-building verslaafde inktvis met acht armen.

HOEVEEL?

Bedenk dat boekenkopers graag de vraagprijs willen weten. Schrijf die met een zacht potlood rechtsboven op het binnenste schutblad, of plak de prijs op de buitenkant met zo'n geel stickertje dat geen lijmresten achterlaat.

Ook het prijzen van de andere artikelen zou veel beter kunnen en misschien is het wel een idee voor het bestuur de verkopers te VERPLICHTEN alles duidelijk te prijzen? Dan weten de bezoekers tenminste of ze de gevraagde kosten kunnen behappen en natuurlijk ook of bieden überhaupt loont.

Aanbieders van hengels, vooral die van dure vlieghengels, zouden er verstandig aan doen enkele reels met bij de te verkopen hengels passende lijnen mee te nemen, zodat geïnteresseerden de stok op de parkeerplaats aan de tand kunnen voelen. Wie koopt een hengel zonder ermee geworpen te hebben? Want een hengel heen en weer tikken betekent uiteraard niks. Zoals redacteur Kees Ketting weleens heeft geschreven: dan kom je alleen aan de weet of de ogen er soms afvallen.

Ook het van een standhouder even kunnen lenen van een met nylon gevulde molen en een paar werplloodjes zouden de verkoop van (duurdere) werphengels beslist bevorderen.

ZONDE

Het aanbod van molens zou ook beter kunnen. Waarom toch worden de minder mooie of goedkopere exemplaren (daarover is al vaker geklaagd) domweg in een doos gedonderd onder het gemakzuchtige motto "bekijk-het-maar-en-zoek-het-maar uit" ?

Ook verkopers die enkele interessante bijzonderheden van hun duurdere stukken op een duidelijk leesbaar briefje schrijven, zijn schaars, net zoals degenen die kunstaas-kopers een gratis verpakking aanbieden die hun kleren beschermt tegen de vlijmscherpe haken.

Ik wil ook nog graag kwijt dat ik het jammer vind dat de "Algemene Verkooptafel" is opgeheven. Fijn is daarentegen weer dat steeds meer buitenlanders de weg naar Empel weten te vinden. Dat komt de variatie in het aanbod zeer ten goede, vind ik. En als ze voortaan hun prijzen in Nederlandse guldens vermelden in plaats van in Britse Ponden, Duitse Marken of Belgische Franken, zou dat evenmin schaden en zou er geen kans meer zijn op misverstanden. (Taak voor het bestuur misschien?)

VRAAGBAAK

Tot slot: zou het mogelijk zijn in de toekomst de bestuursleden een afwijkend gekleurde badge te laten dragen met hun naam + functie binnen de vereniging erop? Dat vergemakkelijkt contact van de leden met het bestuur. Ook tijdens de beurzen een stand of gedeelte daarvan inrichten waar men zich kan aanmelden als lid zou denk ik niet verkeerd zijn. Een duidelijk zichtbare papier ophangen dat vermeld wat de daaraan verbonden kosten zijn en tot welk bestuurslid men zich dient te wenden (geluidsinstallatie), kan natuurlijk ook.

Anders gezegd: een 'aanspreekpersoon' zou volgens mij niet verkeerd zijn.

Met dank voor de plaatsruimte.

'Visiteur'

DE EENHANDIGE SPLITCANE WERP- EN VLIEGENHENGELS VAN P & M

Hoewel het Franse bedrijf Pezon & Michel welhaast ter ziele is en de bescheiden productie die nog plaatsvindt naar verluidt vrijwel linea recta naar Japan verdwijnt, zijn zowel onder verzamelaars van 'splitcane' als onder vissers die op een splitcane-hengel loeren om er mee te gaan vissen, de hengels van P & M nog steeds bijzonder populair.

Het verbaasde me dan ook niet dat van een beginnend verzamelaar het verzoek binnenkwam om indien mogelijk eens aandacht te schenken aan P & M's éénhandige kunstaas- en vliegenhengels, "want omdat ik niet precies weet welke modellen zijn uitgebracht, is het erg moeilijk zoeken."

Dat klopt natuurlijk.

Eerst maar het kunstaasgebeuren. Twee namen van vermaarde werphengel-series springen er dan onmiddellijk uit, te weten de "Télébolic" en de "Luxor Luxe".

GETAPT

De "Télébolic"-serie, ontworpen door de Zwitser Charles Ritz (hotelier, caster, fotograaf, schrijver, splitcane-expert) was in het tijdperk dat alle goede hengels nog uit 'tonkin' werden gebouwd, in ons land bijzonder populair. Het ging om vier modellen uit twee ongelijke delen (de toppen zijn langer dan de ondereinden), voorzien van metalen bussen, hardverchromde ogen, molenringen en een kurken handvat: de BB 0, de BB 1, de BB 2 en, het kan niet missen, de BB 3.

Hier de bijzonderheden per hengel:

"BB 0": 1.67 m, gewicht 85 gram, werpgewicht ½ tot 3 gram.

"BB 1": 1.67 m, gewicht 110 gram, werpgewicht 1½ tot 4 gram.

"BB 2": 1.83 m, gewicht 135 gram, werpgewicht 3 tot 7 gram.

"BB 3": 1.83 m, gewicht 155 gram, werpgewicht 6 tot 12 gram.

De hengels zijn vinnig en werpen uiterst precies. Vooral de BB 1 en de BB 2 waren destijds zeer in trek als vlok- en als ultra-lichte kunstaashengel voor de polder. (Bij de kenners zijn ze dat nog steeds).

Vervolgens de meer uitgebreide "Luxor Luxe"-series.

Ook hier gaat het om tweedelige hengels, die even lang zijn (2.20 m) en alle vijf het referentienummer CS 52 dragen:

"200" : Gewicht 150 gram, werpgewicht 1½ tot 8 gram.

"400" : Gewicht 155 gram, werpgewicht 3 tot 10 gram.

"500" : Gewicht 175 gram, werpgewicht 4 tot 18 gram.

"900" : Gewicht 185 gram, werpgewicht 10 tot 25 gram.

"1200" : Gewicht 205 gram, werpgewicht 15 tot 30 gram.

Verder bestonden in de Luxor Luxe-serie nog twee bijzondere modellen. Allereerst de "Luxor Luxe Extra Light" (volgens uw redacteur de beste splitcane vlokstok ooit vervaardigd) met het referentie-nummer C 56. De hengel bestaat uit twee even lange delen, meet 2 meter, weegt 88 gram en werpt gewichten van ½ tot 3 gram zowel snel als precies.

De tweede van de serie afwijkende hengel is de "Luxor Luxe Wading", referentie-nummer CS 58.

Deze ééndelige (!) hengel meet 1.10 m, weegt 65 gram, is rap, en werpt aas van 1 tot 5 gram opmerkelijk accuraat.

ONDUIDELIJK

De "Luxor Luxe"-serie svp niet verwarren met de eerder uitgebrachte "Luxor"-series; deze hengels waren weliswaar vervaardigd uit deugdelijk cane, maar konden toch niet in de schaduw staan van de "Luxor Luxe"-modellen, die beduidend duurder waren, onder meer omdat voor hun bouw topkwaliteit gehard bamboe werd gebruikt ("bambou trempé"). De hengels bestaan uit twee gelijke delen. Hier volgen de referentie-nummers en verdere bijzonderheden:

- CS 31 nr 1: 180 cm, gewicht 100 gram, werpt 2 tot 4 gram.
- CS 31 nr 2: 180 cm, gewicht 135 gram, werpt 5 tot 8 gram.
- CS 31 nr 3: 180 cm, gewicht 150 gram, werpt 8 tot 12 gram.
- CS 33-200 : 220 cm, gewicht 145 gram, werpt 1½ tot 4 gram.
- CS 33-400 : 220 cm, gewicht 175 gram, werpt 4 tot 10 gram.
- CS 33-900 : 220 cm, gewicht 175 gram, werpt 8 tot 18 gram.
- CS 33-1200: 220 cm, gewicht 200 gram, werpt 10 tot 24 gram.

Verder bestonden nog een drie-delig (!) model bedoeld "pour le camping", de CS 35, die een vervoerslengte van 70 cm bezit, 180 gram weegt en gewichten kan hebben van 4 tot 10 gram, plus een ééndelig model voor wadend vissen (de CS 37) dat 135 cm lang is, 55 gram weegt en een werpgewicht van 1 tot 4 gram bezit, terwijl ook een tweedelig model werd geleverd, de CS 39 (met een top van 110 cm en een onderste deel van 25 cm); het gewicht bedraagt 65 gram en het werpgewicht wederom 1 tot 4 gram.

"A LA MOUCHE!"

De vlieghengels nu. Het nieuwe lid meldde dat hij vooral geïnteresseerd was in de Parabolic-series "waarvan ik de indruk heb dat er veel meer modellen zijn uitbracht dan men door de bank genomen aanneemt."

Klopt.

Bij de "Parabolic"-hengels zijn vijf series te onderscheiden: de "Super Parabolic PPP", de "Parabolic Extra", de "Parabolic Prima", de "Parabolic" en de "Parabolic Royale". We beginnen met de PPP, die het grootste aantal modellen telt. Hier de namen en de belangrijkste gegevens:

"SUPER MARVEL HANS"

- ref. CS 262 S, lengte 2.185 m, gewicht 112 gram, aftma 5
"COLORADO PATE"
- ref. CS 263 S, lengte 2.31 m, gewicht 109 gram, aftma 5
"MASTER"
- ref. CS 264 S, lengte 2.52 m, gewicht 148 gram, aftma 5/6
"SPEEDCAST I MARIO RICCARDI"
- ref. CS 265 S, lengte 2,325 m, gewicht 114 gram, aftma 5/6
"FARIO CLUB RITZ"
- ref. CS 266 S, lengte 2.57 m, gewicht 151 gram, aftma 6

"SPEEDCAST II MARIO RICCARDI"

ref. CS 267 S, lengte 2.42 m, gewicht 118 gram, aftma 6

"POWER PLUS CREUSEVAUT"

ref. CS 270 S, lengte 2.52 m, gewicht 152 gram, aftma 6/7

"LONGCAST BATAULT"

ref. CS 274 S, lengte 2.62 m, gewicht 177 gram, aftma 6/7

"SAINT LOUIS DUBOS"

ref. CS 276 S, lengte 2.45 m, gewicht 143 gram, aftma 4/5

"BRETON VILLIERS DUBOS"

ref. CS 279 S, lengte 2.29 m, gewicht 135 gram, aftma 5

N.B. Van de modellen 'Wading', 'Traun', 'Howard Marshall', 'Chalkstream', 'Baby-Zéphir' en 'Zephir' ontbreken grotendeels gegevens zoals de bovenstaande. Wie o wie?

Vervolgens de "Parabolic Extra", met zeven modellen, de meeste tweedelig:

"T.O.S." (= Truite, Ombre, Saumon, dus: Forel, Vlagzalm, Zalm)

ref. CS 229, lengte 2.57 m, gewicht 139 gram, aftma 5/6

"SAWYER STILLWATER"

ref. CS 241, lengte 2.89 m, gewicht 175 gram, aftma 5/6

"SKISH"

ref. CS 242, lengte 2.49 m, gewicht 167 gram, aftma 5/6

"SAWYER NYMPH" (driedelig)

ref. CS 243, lengte 2.69 m, gewicht 152 gram, aftma 6

"RITZ"

ref. CS 244, lengte 2.49 m, gewicht 163 gram, aftma 5

"SAWYER DRY FLY"

ref. CS 247, lengte 2.69 m, gewicht 152 gram, aftma 6

(De 'Dry Fly' is sneller dan de 'Nymph')

"SAWYER GREASED LINE" (driedelig)

ref. CS 249, lengte 3.10 cm, gewicht 210 gram, aftma 6

Dan de "Parabolic Prima", een serie die drie modellen omvat, steeds met hetzelfde referentie-nummer (CS 215) maar met verschillende lengtes en aftma-nummers:

"8 voet" (2.44 m), gewicht 119 gram, aftma 4/5

"8,5 voet" (2.59 m), gewicht 138 gram, aftma 5/6

"9 voet" (2.74 m), gewicht 155 gram, aftma 6/7

Volgt de "Parabolic"-serie, bestaande uit de volgende modellen:

"Parabolic-Normale 7.2 voet", aftma 4/5

"Parabolic-Normale 8 voet", aftma 5/6

"Parabolic-Normale 8.5 voet", aftma 5/6

"Parabolic-Normale 9 voet", aftma 6/7

"Parabolic-Compétition 8 voet", aftma 5/6

"Parabolic-Compétition 8.5 voet", aftma 6/7

"Parabolic-Compétition 9 voet", aftma 7
"Parabolic driedelig 8.5 voet", aftma 6/7
"Parabolic driedelig 9 voet", aftma 7
"Parabolic driedelig 9.5 voet", aftma 7

Dan de "Parabolic Royale"-serie. Er zijn twee referentie-nummers: CS 222 (met een naar boven toe smaller worden handvat en CS 224 met een greep die boven net zo breed is als onder).
Men vervaardigde zes modellen:

"2.08 m", aftma 5, dik handvat: 110 gram
"2.08 m", aftma 5, taps handvat: 85 gram
"2.24 m", aftma 5, dik handvat: 118 gram
"2.24 m", aftma 5, taps handvat: 93 gram
"2.36 m", aftma 5, dik handvat: 125 gram
"2.36 m", aftma 5, taps handvat: 100 gram
"2.51 m", aftma 5, dik handvat: 150 gram
"2.51 m", aftma 5, taps handvat: 125 gram
"2.64 m", aftma 7, taps handvat: 164 gram
"2.82 m", aftma 9, taps handvat: 182 gram

Tot besluit nog enkele 'losse' hengels:

CS 200: "Fly", 8.5 voet, aftma 6/7
CS 200: "Fly", 9 voet, tweedelig, aftma 6/7
CS 201: "Fly", 9 voet, driedelig, aftma 6/7
CS 202: "Flyxor", 9 voet, aftma 6/7
CS 206: "Tip-Fly", 8.5 voet, aftma 6

Verzamelaars van al dit moois: een succesvolle maar vooral goedkope jacht gewenst.

Kees Ketting

gravure uit
1818

VAN MOLENS EN MOTOREN

Na enkele keren in onze Verzamelkrant met kopij te hebben ontbroken, probeer ik ditmaal weer eens iets zinnigs op papier te krijgen. Wie weet steekt iemand er iets van op, nietwaar? Voor de notoire NIET-schrijvers onder ons: je belevenissen op papier zetten is echt niet moeilijk. (Hooft u het ook eens van een ander, KK).

Ik ben een chaoot tot in m'n vingertoppen en maak dus een lekker ongestructureerd verhaal (van 'molen' via 'motor' en omgekeerd) en geheel gratis voorzien van taalfouten. Ome Kees moet ook iets doen hebben, nietwaar?"

HERSTELLEN

Ik begin met een reparatie van een zeer bijzondere werpmolen, (eentje uit het jaar trut) van Engelse makelij. Mijn opdrachtgever had gevraagd het 'uiterlijk' van de molen weer in originele staat te brengen, dit aan de hand van een fotokopietje.

Het object is een van de vijf of zes nog bekende exemplaren, en reparatie c.q. "originalisatie" (nieuw door mij bedacht woord, onvindbaar in het Nieuwe Woordenboek van de Nederlandse taal, dus: copyright ikke!) leverde geen bijzondere moeilijkheden op. Het was naar mijn maatstaven gerekend slechts een langdurig, vervelend, arbeidsintensief en vooral duur karweitje. Na de onderdelen te hebben vervaardigd, besloot ik het geval te ontdoen van 80-jarig vet (althans: dat dacht ik) om het geheel soepeler te laten lopen.

VONDST

Na demontage zag ik iets in het binnenste dat ik reeds eerder had waargenomen in een Rekord van dezelfde eigenaar. Het hoofdtandwiel was namelijk zeer ongebruikelijk voor een werpmolen. Op het kennelijk originele tandwiel was een ander exemplaar bevestigd (gesoldeerd). Na grondig poetsen en driftig kijken 'wat-staat-er-nou?', werd het tijd voor een loep. En wat zag ik? Iets wat ik reeds min of meer verwachtte. Meccano!

In het verleden hebben verscheidene vissende fröbelaars, of fröbelende vissers, voor allerlei reparaties graag gebruik gemaakt van de wonderbaarlijke producten van dit merk. De ouderen onder ons kennen die dozen nog wel; het ging om de voorloper van Lego: groene en rode onderdeeltjes met schroefjes en moertjes waarmee je prachtige dingen kon bouwen. Ook waren er tandwielen en poelies te koop en ik vermoed dat Meccano bijzonder stimulerend werkte. (Heel wat beter dan Lego, naar mijn smaak).

WEDEROM

Binnen enkele jaren was dit de tweede keer dat ik Meccano-onderdelen in een werpmolen aantrof. En waarschijnlijk zijn ze ook vaak toegepast in eigenbouw-werpmolens, want je kon er op een eenvoudige manier vernielde tandwielen mee vervangen. Nou ja - eenvoudig... Je moest er natuurlijk wel het een en ander voor doen! Wat de reparatie die ik te verrichten had betreft: de molen draait weer bijna als eentje uit het Verre Oosten.

U kent ze wel: die modellen waarop zo'n industriële vorm-BEDERVER zijn twijfelachtige lusten heeft botgevierd.

Dolgelukkig ben ik met die dingen, want er hoeft maar het geringste mee te gebeuren en de AR werkt al niet meer! Die eikels van ontwerpers stammen volgens mij uit de horloge-industrie.

Motto: "Hoe Krijg Ik Zoveel Mogelijk Onderdelen Die Onnodig Zijn In Een Héél Klein Kastje." Gelukkig verdien ik er zo af en toe lekker aan, want als er eentje ter reparatie binnenkomt, reken ik uiteraard ook horlogemakers-tarieven.

(Gniffel, gniffel).

Kennelijk wilden de eigenaars van de genoemde twee molens, de Rekord en de "Isseniks" - ik weet niet hoe het prehistorische ding dat ik heb gerepareerd heet, ermee VISSEN. En met ORIGINALITEIT hielden ze zich niet op (net zoals ik dus).

UITSTAPJE

Over die hang naar originaliteit kun je lachen hoor. Vorig jaar maakte ik uit één stuk aluminium een slinger voor een Franse molen. Dat kostte me een volle dag werk. Ik kreeg er evenwel een verzamelstuk voor terug, plus gratis gebak eten! Maar ja, mijn Erna en ik zijn matige "tiepjes" en dus moesten de gulle gastvrouw en gastheer na ons vertrek waarschijnlijk drie weken lang gebak eten, zoveel was overgebleven...

De slinger was prachtig en ik ben vreselijk benieuwd hoe een echt originele er precies uitziet. Veel verschil met wat ik tot stand bracht zal er vast niet zijn, want ik heb goed ge-keken naar de afbeelding en de afmeting van de molen.

Dan krijgen we het kijk-en-vergelijk-spelletje:

- Wat is origineel?
- Zou het misschien een prototype zijn?
- (En ga zo maar verder, nietwaar?)

ZIJSPRONGETJE

Nu iets over een totaal ander gebied, en hoe je, vaak door zogenaamde 'kenners', op het verkeerde been kunt worden gezet. Zoals een aantal van de clubleden wel weet ben ik een liefhebber van ENGELSE motoren. Sinds enkele jaren ben ik in het bezit van 'Betsy', een allerliefst AJS twinnetje. Voor de niet-kenners: de AJS en Matchless waren producten van de voortzetting van de Stevens en de Collier brothers, AMC (ASSOCIATED MOTOR CYCLES). Ze zijn over de gehele wereld verkocht en hebben een groot aantal trouwe aanhangers, waarvan ik er dus een van ben.

De AJS is een oude jeugdliefde van me, want het was mijn eerste Engelse motor, een parallele twin (hierbij gaan de zuigers gelijktijdig op en neer). Ze trillen als de ziekte, vooral bij harder rijden, en dit feit leverde veel stof voor discussie op, hoewel de oorzaak van het trillen moet worden gezocht bij het van fabriekswege onvoldoende uitbalanceren van de krukas.

SPEURTOCHT

Zoekend naar een twinnetje ben ik langs vele 'konijnen' van motoren gekomen. Dat is overigens niet zo moeilijk, want een motor bevat nu eenmaal meer onderdelen dan een werpmolen. Bovendien zijn motoren duurder en wordt er heel wat meer mee afgeknoeid. Al zoekend kwam ik uiteindelijk in Hengelo terecht; daar werd een AJS model 30/600cc aangeboden. Tijdens het eerste telefonische contact vertelde de vrouw des huizes dat het een 'collectors item' betrof. (Ad rem als ik ben, zei ik onmiddellijk: "Net zoals ik dus!")

De heer des huizes was minder positief over de motor. Hij vertelde me doodleuk dat diverse kenners uit de club hem hadden verzekerd dat zijn AJS niet origineel was. De motor was

uitgerust met aluminium spatborden, de dempers waren vervangen door Megatonnetjes en o ja, er zat ook nog een deukje in de tank.

Desondanks ging ik kijken, want als je zoveel 'konijnen' hebt gezien als ik maakt eentje meer of minder niks uit. (Zo ben ik zelfs een keer voor nop naar Engeland geweest, maar dit terzijde).

TE HOOG

Bij inspectie van de motor zag die er eigenlijk best aardig uit, en wat de spatborden betreft, ze waren inderdaad uit aluminium, maar wél origineel AMC (!), ruim 40 jaar oud en op plekken waar ze bevestigd werden versterkt met geklonken stalen plaatjes. Ik kende die constructie, maar... het bouwjaar klopte niet, want het onderhavige model werd pas twee jaar later officieel in de catalogus gezet, en wel als 'Model 30 CSR (Competition Sports Road). De eigenaar had hem tien jaar tevoren meegenomen uit Californië en thuis gerestaureerd. Onder druk van zijn vrouw had hij besloten hem te verkopen en de motor een jaar tevoren ingezet op Fl 7.250,00. Nu, een jaar later dus, hing de hele zaak hem fors de keel uit. Hij was ziek over al het gezeik van kenners en geïnteresseerden over niet-originele spatborden, dempers en noem maar op.

Ik heb de motor een kwartiertje bekeken - goed bekeken. Hij zag er weliswaar stoffig uit, maar hij liep, en eigenlijk was er in mijn ogen niets mis mee. Ik deed een bod, maar hing gelijk.

Shit!

Alwéér teveel geboden! Zal ik het nou nooit leren?

VERRASSING

Een week later stond de aanwinst in Apeldoorn en wel in de huiskamer, want ja - ruimte had ik nog niet.

Een medelid van de AJS/Matchless club die me het adres in Hengelo had gegeven, kwam mijn aanwinst bekijken. Hij liep er eens omheen en begon toen te gieren van het lachen.

"Verder alles goed, Rob?" vroeg ik.

"Carl," zei hij, "daar hebben die eikels van onze club nu een paar jaar omheen gedraaid. En geen van allen durfden ze hem te kopen. Jij hebt een volledig originele fiets gekocht, jongen!"

Daarna somde hij een aantal 'controle-punten' op, plus eentje dat ik nog niet had gezien, namelijk het 21" voorwiel. Deze wielen zijn zeldzaam en werden alleen in sportmodellen gebruikt.

Na zoeken in motorbladen heb ik inmiddels verschillende identieke modellen gevonden, maar de echte bevestiging kwam vanuit Californië. Op Internet vond ik namelijk exact dezelfde motor en na contact met de eigenaar te hebben opgenomen verzekerde hij me dat het inderdaad om een origineel exemplaar ging.

JAMMER

En nu lopen er een aantal clubleden rond die zwaar de pest in hebben, omdat ook zij in Hengelo waren wezen kijken, maar de koop niet hadden aangedurfd. Hoe 't ook zij, IK ben er blij mee en die originaliteit is natuurlijk mooi meegenomen, want ik moet zeggen dat ik daar heden ten dage anders tegenaan kijk. (Ik vervang nu alleen een moer als het nodig is).

Het gaat al met al om een in Nederland onbekend model dat nooit werd geïmporteerd, omdat je dan als verkoper extra onderdelen in voorraad moet nemen, hetgeen voor die paar motorfietsen die je van dat type in een heel jaar verkoopt niet bepaald loont.

Het twinnetje staat nu alweer voor het tweede jaar voor het boekenrek in de huiskamer en wordt veel bekeken, want de TV wordt toch steeds waardelozer.

Leuk, nietwaar?

En tevens het bewijs dat je uiterst voorzichtig moet zijn ergens het etiket 'niet origineel' op te plakken. (Een door mij aangeboden molen heeft al vele keren het etiket 'niet origineel' gekregen en dat terwijl ik absoluut zeker weet dat het wél een origineel exemplaar betreft).

EINDELIIJK

Terug naar de molentjes. Op de laatste beurs vond ik eindelijk weer eens een echt stuk voor de verzameling, want eigenlijk kan ik wel stoppen. Mijn doelstelling, te weten de exemplaren die ik als jongetje heb zien gebruiken in mijn collectie te hebben, is namelijk gehaald - op een 'Alder' na. Aan de Bosbaan had ik die vroeger zien gebruiken door een classificeerder, 'Luuk' genaamd. Het is het enige exemplaar dat ik ooit zag; op zeker moment bezat die Luuk er zelfs twee. Het ging om een kopie van de RU Sport met een halve beugel, en groen geanodiseerd. Het was een leuk en functioneel ding en beslist niet zo lomp als de meestal destijds langs de Bosbaan gebruikte (zee)molens.

Jammer genoeg is de voet van mijn exemplaar gebroken en daarna slecht gerepareerd, hoewel dit feit de aanleiding is om ein-de-lijk aluminiumlassen eens serieus op te pakken. (Nietwaar Harry? De Altex ligt er nog steeds en ik hoop hem op de volgende beurs gerepareerd te kunnen afleveren. Goed?)

Zijn er overigens in de club meer 'Alders' bekend?

RU Sports vind je genoeg, maar kennelijk waren deze 'Alders' in de reguliere handel verkrijgbaar, gezien het feit dat Luuk er zonder problemen eentje kon gaan kopen, waarschijnlijk bij 'Ome Willem' Luybé op het Van Limburg Stirumplein. (Als iemand een beter exemplaar heeft dan houd ik me aanbevolen!)

PRIJZEN

Vanaf deze plek ook nog een bedankje voor de kaart van de Familie Brinkel en nogmaals sorry wat de prijs van de reparatie betreft. Maar ook mijn tijd heeft zijn prijs, al weegt het feit dat het om een hobby gaat sterk mee. (Ik ben gaarne bereid jullie wederom te helpen, maar dan liefst met een écht ding).

Dit aanbod geldt uiteraard alle clubleden!

Voor één uur werk vraag ik doorgaans 15 tot 20 gulden, waarbij het aantal uren aan de krappe kant wordt gehouden. Een stuk voor mijn verzameling is ook welkom, hoor. Met mij kun je namelijk alle kanten uit - ook de goeie.

Carl Kuipers
Kooikersdreef 604
7328 BR Apeldoorn
telefoon: 055-5418670

DE NIEUWE VERZAMELAARSVRIEND

Er bestaan voor een verzamelaar tientallen mogelijkheden om oude of antieke hengelsportspullen te bemachtigen (in dit orgaan werd daar onlangs nog uitvoerig aandacht aan besteed). Het vervelende van het grootste deel van die manieren is echter dat ze veel tijd en energie opslokken. Daarom meld ik hier graag een schier onuitputtelijke verzamelaarsbron, te weten de (of uw) hengelsporthandelaar! Men doet er als collectionneur beslist verstandig aan hem tot vriend te houden.

MOGELIJKHEDEN

Begin met hem te vertellen dát u verzamelaar bent en derhalve belangstelling hebt voor oud materiaal. Maak een briefje met naam, telefoon/faxnummer en (belangrijk) uw verzamelgebied. Er komen namelijk in de winkel vaak klanten met kapotte spullen van voorheen, die weliswaar misschien verzamelwaarde bezitten, maar vanwege hun ouderdom (onderdelengebrek!) niet meer kunnen worden gerepareerd. De handelaar kan dan twee dingen doen. Hij ruilt het defecte object in en naar gelang uw afspraak met hem neemt u het, als verzamelaar, voor dezelfde prijs (plus een eventuele beloning) weer van hem over.

Nadeel van deze methode is dat de winkelier eigenlijk niet of nooit weet of het ingeruilde wel aan uw wensen zal voldoen. (U hééft bijvoorbeeld al tien Luxor's of RU's in de collectie of op uw verkooptafel).

Beter is het volgende: de winkelier deelt de aanbieder van het antieke gebrekkige gerei mee dat hij mogelijk iemand kent die er belangstelling voor heeft. Hij neemt een en ander vervolgens in en waarschuwt u.

Zijn moeite moet vanzelfsprekend worden beloond, anders komt de liefde van één kant en dan droogt deze materiaalbron snel op. De verzamelaar dient derhalve royaal over de brug te komen. (En desnoods het gerei aan te schaffen om te koop aan te bieden op een van onze eigen beurzen).

PRETTIG

Voor de winkelier heeft inruilen een aantrekkelijke kant, want nieuw materiaal wordt daardoor voor de klant goedkoper, waardoor het besluit tot inruil c.q. aankoop gemakkelijker wordt genomen. Als u op bijzonder goede voet staat met de winkelier kunt u misschien een kaartje in zijn zaak ophangen met de mededeling dat u oud gerei verzamelt?

Wanneer naar aanleiding daarvan vervolgens leken op verzamelgebied contact met u opnemen om te melden dat ze iets te verkopen hebben, is grote voorzichtigheid geboden. Meestal hebben de aanbieders dollartekens in de ogen en verwachten ze bijzonder hoge prijzen voor hun spullen. Het vereist enige takt om deze buitenstaanders op aarde terug te brengen. Zelf stel ik in zulke gevallen keihard een limiet en daaraan houd ik me - tenzij het aangeboden uitzonderlijke zeldzaam is. Ook u kunt in voorkomende gevallen gerust uw poot stijf houden, want de aanbieders hebben over het algemeen weinig mogelijkheden om u tegen concurrenten uit te spelen. Soms adviseer ik aanbieders zelfs om na het afketsen van de koop met hun gerei naar een van onze beurzen te komen.

Twee keer had zo'n raad reeds een uitermate onverwacht en vreemd gevolg: beide malen liep zo'n bezoek uit op het noteren van twee nieuwe leden!

LUILEKKERLAND

Als uw hengelsporthandelaar er eentje is van de oude stempel (alle overjarige en niet meer te herstellen spullen bewaren om toch in staat te zijn oud gerei van klanten te kunnen repareren) waardoor zijn zaak bij wijze van spreken stampvol staat met tot de rand gevulde dozen met oud materiaal, bestaat de mogelijkheid dat u de absolute sensatie van uw verzamelaarsleven gaat meemaken. Als u de winkelier namelijk zo ver krijgt dat u eens in al die dozen mag snuffelen en graaien, dan is de kans groot dat u zich enige tijd in het verzamelaars-walhalla waant.

Voorals de eigenaar bejaard is, zult u kunnen spitten in een ware schat aan oud en antiek hengelsportgereedschap -weliswaar kapot en beschadigd, maar de kans op de vondst van je verzamelaarsleven is altijd aanwezig.

Zo lukte het mij eens uit enkele wrakken van de BLUE FLASH (had ik tot dan nog nooit van gehoord, bleek achteraf van Zwitserse makelij en uiterst zeldzaam in Nederland, slechts enkele exemplaren bekend) één gave BLUE FLASH samen te stellen. Onnodig te vertellen welke grote sentimentele waarde zo'n vondst voor een verzamelaar heeft.

GEVAAR?

Een hengelsportwinkelier zal gewoonlijk met verbazing het gedoe van een verzamelaar gadeslaan. Van verbazing komt echter vaak interesse en voordat men er erg in heeft slaat de handelaar eveneens aan het verzamelen!

De bron voor de 'eerste' verzamelaar lijkt dan opgedroogd, maar dat valt in de praktijk reusachtig mee. Men krijgt er namelijk een conversatie-partner bij - eentje waarmee nu niet meer uitsluitend over grote vissen en uitzonderlijke vangsten gesproken hoeft te worden. En soms ruimt zo'n handelaar al spoedig een hoekje van zijn zaak in voor verzamelbare zaken, die dikwijls niet slechts bekeken en bewonderd kunnen worden, maar ook te koop zijn. Echter: niet meer voor superlage prijzen...

Iwan Garay

HET ONTSTAAN VAN DE WERPMOLEN, deel II

In het vorige artikel over de geschiedenis van de werpmolen hebben we de Illingworth nr I besproken, en vermeld dat deze molen onmiddellijk na de introductie een groot succes werd - al waren er naar verluidt toch ook heel wat (vlieg)vissers die het 'ding' wel konden vervloeken.

Er werd in hun kringen zelfs over de poachers reel gesproken, wat zoveel wil zeggen als "stropers-reel". De tegenstanders van de Illingworth konden het kennelijk niet verkroppen dat met de nieuwe molen niet alleen veel grotere afstanden konden worden gehaald dan zij zelf realiseerden, maar ook dat het werpen ermee binnen enkele minuten kon worden geleerd...

Desalniettemin werd de Illingworth nr I een daverend succes, dat zo groot was dat ook andere hengelsportfabrikanten een graantje van de populariteit van deze molen wilden meepikken.

Zo kwam het dat al vroeg in de beginperiode van de werpmolen tientallen patenten op andere molens werden aangevraagd, allemaal op basis van hetzelfde principe: het werpen en weer binnenhalen van de lijn met een molen uitgerust met een vaste spoel.

Een van de eerste werpmolens na de Illingworth was de 'Royde' van de heer M.Holroyd Smith waarop patent werd verleend op 14-10-1907 (nummer 22.597).

Het ontwerp was gebaseerd op het befaamde Malloch-principe met als belangrijkste verschil een vaste spoel en een halfgesloten kap over die spoel. Je zou deze molen nog het beste kunnen vergelijken met een ABU 505 (maar dan met de slinger aan de achterkant van het huis).

Waarschijnlijk werd de Royde echter allesbehalve een commercieel succes, gezien het feit dat er tot op de dag van vandaag in de verzamelaarswereld geen enkel exemplaar van bekend is!

CHIPPENDALE

In het jaar 1909 vroegen S.Payne en J.T.Chippendale octrooi aan voor hun versie van de werpmolen. Het patent werd de heren verleend onder nummer 22.271. Het was hun bedoeling een goedkope werpmolen in de markt te zetten die voor bijna elke hengelaar betaalbaar zou zijn. Niet gek gezien, want de gepeperde prijs was dé grote makke van de Illingworth nr 1, die destijds twee Engelse ponden, 17 shillings en 60 pence moest kosten, terwijl voor een Chippendale slechts 15 shillings hoefden te worden neergeteld.

Het ging dan ook na de introductie van de Chippendale snel bergafwaarts wat de verkopen van de Illingworth nr 1 betrof, met als gevolg dat Illingworth snel een antwoord op de zo goedkope concurrent moest zien te verzinnen, dit om zijn marktpositie niet te verliezen.

Het antwoord bestond uit, het kan niet missen, de Illingworth nr II. Meer daarover in een volgend artikel.

Jeroen van Boxtel

ECHTE KOOPJES OP ONZE EURO-VEILING

Na jarenlang sleutelen aan het niet-werkbaar gebleken veilinggebeuren van de VHV, met als uiteindelijk resultaat het opheffen ervan, kreeg het bestuur uit Engeland gelukkig wél een ideale veiling-opzet aangereikt.

In Engeland is het namelijk gebruikelijk dat iedere beurs-deelnemer/tafelhuurder gratis één item beschikbaar stelt voor de veiling ***. Het VHV-bestuur heeft dit idee dankbaar aangegrepen omdat het meehelpt de huurkosten van de tafels zo laag mogelijk te houden.

*** Meer items mogen gerust, houd u wat dit betreft niet in, en bedenk: net als bij het boksen is het zaliger te geven dan te ontvangen.

GERING

Gemeten naar internationale maatstaven is onze tafelhuur namelijk ongelooflijk laag. En hoe langer dat zo blijft, hoe liever we dat zien.

Tot onze verontwaardiging heeft het Van der Valk-concern de zaalhuur echter reeds tweemaal verhoogd (!), zodat we in de toekomst de tafelhuur voor de Eurobeurs op 45 gulden moeten stellen - wat overigens nog steeds erg laag is; informeer wat dit betreft maar eens naar de tafelprijzen van kleinere en onbelangrijkere beurzen in Frankrijk en Engeland.

Door de opbrengst van de Euro-veiling kan de VHV de kosten zo laag mogelijk houden. We willen bij deze daarom ALLE tafelhuurders van de Eurobeurs verzoeken om, net zoals de laatste maal, wederom rond 12 uur één (of meer) items te schenken aan de VHV-bestuurder die daartoe met een mand of doos langs komt. Op deze manier hopen we dan zo'n 130, jawel, verzamelobjecten te kunnen veilen om de kas te spekken.

KOOPJES

Alle artikelen die we voor de veiling om niet krijgen aangeboden, worden zéér laag ingezet. We raden alle leden, bezoekers en standhouders dringend aan om bij deze bijzondere verkoop-bij-opbod aanwezig te zijn.

En deel te nemen natuurlijk! U kunt de spullen vóóordat we beginnen uiteraard op uw gemak bekijken en beoordelen, dat spreekt.

U kunt op deze manier ongelooflijke koopjes bemachtigen. Wat denkt u van enige oude Luxor's (2e model) die op de laatste beurs voor enkele tientjes nieuwe gelukkige eigenaars vonden?

Kortom tafelhuurders: geeft met gulle hand. En kortom VHV-leden en bezoeker: biedt royaal.

Er zijn dan twee winnaars, te weten U én het VHV-bestuur dat door deze opzet de tafelhuur niet hoeft te verhogen.

Iwan Garay

DIVERSEN

VAKMAN

Langs deze sympathieke weg wil ik graag uiting geven aan mijn vreugde, een vreugde die werd veroorzaakt door Carl Kuipers. Dat ging als volgt. Enige tijd geleden lukte het mij (tijdens een moment van ernstige bewustzijnsvernauwing) een Hardy ALTEX' te 'ontvoeten'. Inderdaad, u hebt gelijk: een barbaarse handeling, zowel onattent jegens de fabrikant als ook zeer slecht voor het eigen imago. Zwaar aangeslagen kwam ik dan ook bij Carl terecht, die beloofde zijn uiterste best te doen om de technisch lastige klus te klaren. Nou, dat is hem gelukt. En hoe!

Slechts Carl en ik (en de aandachtige lezer natuurlijk) weten dat er met het voetje van die Altex iets aan de hand is geweest.

Carl: nogmaals bedankt!

JAMMER

Het blijkt praktisch onmogelijk reserve-onderdelen te verkrijgen voor molens en reels van overigens bekende merken, terwijl slechts een hoogst enkele winkelier zich serieus wil inspannen om onderdelen te bemachtigen. (Ik kom op dit punt zeker nog terug).

PECH

Dit jaar heb ik op de Deventer Boekenmarkt geen spectaculaire vondsten gedaan. Iemand anders wél: twee etsen van Rembrandt in een doos met oude boeken, gekocht voor vijf tientjes. Waarde van de etsen: f 50.000,00. Volgend jaar wordt het in Deventer beslist drukker. Wedden?

FRANS DOMHOF

Afgelopen jaar kwam ik in Ierland in een verlopen tweedehands boekenzaakje een stapel visbladen tegen uit de 60-er jaren. Op de cover van een van die bladen stond een artikel aangekondigd van Frans Domhof. Ik herinner me deze naam van zijn bijdragen aan hengelsportmagazines van zo'n 30 jaar geleden. Als jonge man was ik - toen al - erg geïnteresseerd in materiaal, zelfs meer nog dan in vangtechnieken of de biologie van vissen. Frans was, wanneer mijn geheugen me niet bedriegt, destijds de enige hengelsportpublicist die regelmatig berichtte over de kwaliteiten van toenmalige merken en materialen - op Jan Schreiner na dan, maar die plaatste wel heel erg sterk het accent op "F.P." Verder is me bijgebleven dat Frans Domhof kritisch durfde te schrijven en dat hij vooral Brits georiënteerd was. Later vernam ik dat hij tijdens de oorlog langdurig in Engeland en Ierland had vertoefd en daar vele viservaringen opdeed. Via zijn artikelen en zijn publicatie 'Werphengel en Kunstaas' maakte hij daarvan ook anderen deelgenoot.

Het boekje verscheen in 1949; er staan veel wetenswaardigheden in, al zou ik zelf niet gauw snoeken met een onderlijntje uit nylon.

Frans bouwde ook bijzonder mooie splitcane-hengels en laatst werd er in Empel nog eentje aangeboden. Over meer informatie over deze relatief onbekende maar voor de ontwikkeling van de hengelsport beslist belangrijke figuur beschik ik jammer genoeg niet. Anderen, waaronder Iwan Garay, kunnen echter waarschijnlijk het beeld van Frans Domhof meer reliëf gaan geven.

Harry Kelly.

Uit de
Lacépède
van 1836

SOEBATTEN, VRAGEN EN VERZOEKEN OM KOPIJ

Met het inzenden van kopij door de leden blijft het nog steeds ernstig behelpen geblazen. Dit heeft tot gevolg dat er op degenen die wél geregeld zinnige zaken weten te melden als het ware roofofbouw wordt gepleegd. Zijn er nu werkelijk niet meer leden die eens uiteen willen zetten hoe ze tot verzamelen zijn gekomen? En waar ze de pegulanten vandaan halen om hun hobby te financieren? En waarom ze juist één bepaald verzamelgebied hebben gekozen?

Wie doet eens verslag over zijn grootste zeperd bij de aankoop van materiaal? Wie vertelt hoe en waarmee hij zijn grootste of merkwaardigste slag sloeg? Wie is bereid een boekje open te doen over zijn specifieke verzamelgebied? Wie wil dus zijn kennis over zeg een molenmerk, de geschiedenis van een hengelsportconcern of de levensloop van een befaamd constructeur of technicus met mede-verzamelaars delen?

ARCHIEF

Zijn er echt geen leden die over interessante gegevens beschikken van zeg een reelfabriek, een hengelbouwer, de historie van een bepaald soort kunstaas, het ontstaan van een wereldbekende reel? Wie ontwierp de eerste lepel, wie de eerste plug, wie de eerste spinner? Wie construeerde de beste werpmolen aller tijden? En waarom is juist die molen de beste ooit gebouwd? Waarop moet je letten als je een verzamelwaardige hengel uit splitcane koopt?

Wie kan zinnige zaken melden over het restaureren van oude materialen? (Hengels, reels, molens, etc). Waarom komen er naar verhouding zo weinig verslagen binnen over buitenlandse veilingen en beurzen? Wie onthult hoe men zich tijdens een veiling het beste gedraagt en hoe men opbieden tegen een kongsie van handelaren kan vermijden? Wie verrast ons op bijzonderheden uit het leven van bekende hengelsportauteurs en hun geschriften?

LIJSTEN

Wie geeft adressen door van catalogi publicerende (en betrouwbare) binnen- en buitenlandse antiquairs die zich hebben gespecialiseerd in boeken over vissen? Wie stelt een lijst op van publicaties over verzamelen - mét de adressen van de uitgevers, de ISBN-nummers, waar de boeken eventueel te bestellen zijn en hoeveel ze kosten? Hoe onderhoudt men een verzameling? Hoe verzekert men de collectie het beste? Bij welke firma? Hoeveel bedragen de poliskosten? Bestaan er firma's of leden die vakkundige taxaties uitvoeren?

Ook gegevens of feiten of bijzonderheden te gering van omvang voor een compleet artikel zijn van harte welkom (we bundelen ze domweg tot één groter geheel).

SMOEZEN

"Ik heb geen tijd om te schrijven," is overigens een gebrekkig excuus, want de kwelbuis vertoont dag in dag uit slechts herhalingen van reeds ontelbare malen herhaalde herhalingen. En uitvluchten als "ik kán niet schrijven" gelden evenmin, daar de redactie uw artikel indien noodzakelijk professioneel bewerkt.

Ook hoeft men niet bevreesd te zijn (dit met het oog op inbrekers, overvallers en ander hedendaags uitschot) door het schrijven van een artikel te verraden dát men een kostbare verzameling bezit. U kunt desgewenst gerust onder schuilnaam publiceren, zodat ook via de ledenlijst uw adres niet te achterhalen valt.

Vergeet evenmin dat we graag horen wat uw wensen betreffende het orgaan zijn, en dat kritiek op de vereniging, op de gang van zaken en het optreden en/of functioneren van de bestuursleden eveneens WELKOM is - vooral natuurlijk als het Opbouwende Kritiek betreft.

Leen een ballpoint, grijp uw pen, pak uw schrijfmachine, start uw PC - laat iets van u horen. Reageer!

Kees Ketting

Bewijs van Lidmaatschap

NIEUW NASLAGWERK VOOR VERZAMELAARS

Goede documentatie over onze hobby is nog altijd moeilijk te verkrijgen en desondanks noodzakelijk, want zeker wanneer men wat dieper in de materie en de achtergronden van het hengelmateriaal uit vervlogen tijden wil duiken, kan men het haast niet stellen zonder een goed naslagwerk.

John Drewett is de auteur van het uitstekende boek 'The Masters, The Men And Their Reels', handelend over de beroemde Britse firma Hardy. John behandelt de periode van 1873 t/m 1939 en alle in deze tijdperk geproduceerde reels komen ruimschoots aan bod, terwijl ook de familie Hardy en hun werknemers uitvoerig worden besproken, dit in een werkelijk schitterend boek (John werkte er liefst 15 jaar aan) met tal van kleurenfoto's van voortreffelijke kwaliteit.

Wil men dit boek bestellen of er meer informatie over verkrijgen, dan kan men contact opnemen met de auteur. Adres: Woody's of Wembley, 565 High Road, Wembley, Middlesex, HA0 2DW, Engeland. Het faxnummer luidt 00/44/181/9037842. Alvast veel leesplezier gewenst!

Jeroen van Boxtel

AFDELING GEZOCHT

Ludger Depenbrock, Zugweg 14, D-50677 Köln, Duitsland, is op zoek naar de volgende zaken:

Noris Shakespeare telescopische hengels GARANT en MARKANT, actie B-120 gram, 3 m, 3.30 m, 3.60 m, 3.90 m. Kleur: bruin of grijs. Stalen geleideogen.

Bruce & Walker FAST TAPER CARP-hengels: 13, 12 en 11 voet, werpgewichten 32, 36, 40 en 44 oz.

DAIWA BLACK PRINCESS, matchhengel, en DAIWA SS-serie, molen met aluminium spoel, zwart, SS-1000, SS-2000, SS-3000, SS-4000, bouwjaar ongeveer 1980.

HARDY, bruine hengels uit holglas, ook gebruikt.

SHIMANO BTR 1500, 2500, 4500 in grijs.

ABU RECORD, werpreels, 2100 B, 2200, 300, 1560, 1610, 1710, 1810, 1800 en 2300 Clipper. Vliegenreel 'Precision'.

Contact kan worden gelegd in oktober op de EUROBEURS of in april in Empel. Telefoneren kan eveneens: 00/49/221/324495.

ONGEWENST KONTAKT...

Bij het bestuur kwamen klachten binnen over een lid van de VHV die medeleden lastig valt op een wijze die door hen als 'ongewenst' wordt bestempeld. Dat dit lid een en ander doet onder zijn eigen naam is nog tot daaraan toe, maar de betreffende persoon deinst er niet voor terug zich voor te doen als een ANDER lid van onze vereniging.

Kortom: een vervelende zaak.

Het bestuur heeft dit lid de wacht aangezegd, en bij het voortduren van klachten over hem zullen we andere maatregelen treffen.

Mocht een onbekende u over hengeligere benaderen, vraag dan zijn naam en telefoonnummer, beëindig het gesprek en neem even contact op met een der bestuursleden voor nadere inlichtingen over de beller. U kunt dan zelf beslissen of het contact al dan niet gewenst is.

Het Bestuur

Uit "Angling"
by Francis Francis
uit 1883

MUTATIES LEDENLIJST

Frank Kloek
Bund 130
2180 Ekeren, België
Tel/fax: 03-5418808
Boeken/ABU

George S. (Stu) Lawson Jr
P.O.Box 796
Capitola, CA 95010-0796, USA
tel: 831-4757159
fax: 831-4755449
E-mail: fishnstuff@aolcom
Pflueger vliegenreels/catalogi

Luc de Medts
Oude Leuzesteeweg 67
9600 Ronse, België
tel/fax: 055-216673
Mitchell

Hans Roestenburg
Klarissenstraat 3
3813 CH Amersfoort
tel: 033-4725860
Boeken/hengels/molens en beelden van
zoetwatervissen/ceramik

J.G.M. (Joep) Staps
Leo XIII straat 45
5046 KG Tilburg
tel: 013-5431981
Mechanische vishaakjes,
-visklemmen, -gaffs

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP

Gerrit Bos, Martin Bosman, John Cohen,
George Dubois, Tom Flipse, John Vos.

NIEUWE LEDEN

Bernd Dollase
Schotgasse 24
53332 Bornheim, Duitsland
tel: 02227-7845
ABU/DAM

Stephan Duma
P.O.Box 93
Loughborough
Leicestershire, England
LE12 6LZ
tel/fax: 01509-852121
E-mail: Srduma@aol.com
ABU/Vom Hofe/ British reels + tackle

Derrick Figge
Greibenstr. 11
53225 Bonn, Duitsland
tel: 0228-474367
ABU/ATH-reels/Pezon & Michel hengels

C.G. van Roosmalen
Lennisheuvel 21
5281 LC Boxtel
Karperboeken/karperhengels